

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 12.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Μαυρομικαλῆ ἀρ. 164. Ἐναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1899

ΑΡΙΘ. 20

ΑΙ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΙΔΕΑΙ

Γνωστὸν ὅτι ὁ Ὅμηρος ἔσχε καὶ ἔχει τοὺς ἀντιδοξοῦντας. Πρῶτος ὅστις ἤρχεισε τοὺς παραλόγους περὶ Ὀμήρου διόχυρισμούς ἐστὶν ὁ Ζαχαρίας Βόγαις, φιλόλογος Ἀγγλὸς ἀναφανείς τὸ 1658, ὅστις ἐζήτησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου βασίζονται εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ἱστορίαν. Μετὰ τοῦτον φαίνονται δύο συγγράμματα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὀμλία ἐν εἰδει συμπαραβολῆς τῆς ζωῆς Μωϋσέως καὶ Ὀμήρου καὶ Ὀμηρος ἱστορικὸς τοῦ λαοῦ τῶν Ἑβραίων». Μετὰ ταῦτα ἐφάνη ὁ Κροέσης, τὸ 1704, ὅστις ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ὀδύσσεια δὲν εἶνε ἄλλο ἢ ἡ ἱστορία τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπὶ Πατριαρχῶν κατὰ τοῦτον ἡ Ἰλιάς δὲν παριστᾷ τὴν ἀληθῆ ὑπαρξίν τῆς Τρωάδος, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐννοοῦν τὴν Ἰερικῶν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Π. Ἀρδοῦτινον ἡ Ἰλιάς δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ τὴν παρηγορίαν τῶν ἱερέων εἰς τὰς δυστυχίας τῶν.

Εἰς ἀρχαιολόγος Ἀγγλὸς, Βρυάν καλούμενος, τὸ 1796, ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα περὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ἐνθα διαβεβαίωσεν, ὅτι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε Τρωικὸς πόλεμος, οὔτε ἐκστρατεία Ἑλλήνων κατὰ Τρωάδος, οὔτε πόλις Τρωάς καὶ ὅτι ὁ Ὅμηρος ἐγεννήθη εἰς τὰς Θήβας τῆς Αἰγύπτου ἥτο δὲ ποιητῆς δευσιδαίμων, ὅστις γηράσας εἰς τὰς περὶ τὸν Νεῖλον χώρας, παρήγαγε τὰ φανταστικὰ ποιήματά του ἐπὶ Ἰσίδος, μετέφερε δὲ τὴν ποίησιν εἰς τὴν Τρωάδα, ὑποκρύψας μετὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα θεῶν καὶ ἡρώων τὴν μοναρχίαν τοῦ Φαραῶ.

Ἐν τούτοις ὁ ἐκ Νεαπόλεως Βενσάν Κολδ ἀποθανὼν τὸ 1823 διόχυρῶσεν, ὅτι οὔτε τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου εἶνε Ἑλληνικά, ἀλλ' Ἰταλικά.

Μετὰ τοῦτον ὁ Γράβος ἐπίσημος συγγραφεὺς διόχυρῶσεν, ὅτι ὁ Ὅμηρος κατάγεται ἀπὸ τὸ Βέλγιον, καὶ τὰ συμβάντα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου συνέβησαν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀμστερδάμ πρὸς ἀποδείξιν τῆς ιδέας ταύτης ἐδημοσίευσεν τρεῖς μεγάλους τόμους ὧν ἡ περίληψις τῆς συγγραφῆς ταύτης κατὰ λέξιν μεταφραζομένη ἔχει ὡς ἐξῆς: «Δημοκρατία τῶν Ἠλυσίων πεδίων καὶ ἀρχαῖος κόσμος» σύγγραμμα ἐνθα ἀποδεικνύεται ἰδίως ὅτι τὰ Ἠλύσια πεδία καὶ ὁ τῶν ἀρχαίων ἄδης εἰσὶ τὰ ὀνόματα ἀρχαίας τινὸς δημοκρατίας, συνισταμένης ὑπὸ ἀνθρώπων δικαίων καὶ θρησκευτικῶν· ἐκεῖτο δὲ ἡ δημοκρατία αὕτη εἰς τὴν βόρειον ἄκρην τῆς Γαλλίας καὶ ἰδίως εἰς τὰς νήσους τοῦ κάτω Ρήνου ὁ δὲ ἄδης ἰδίως ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος τόπος ἐνθα συνεστήθησαν τὰ μυστήρια

τῶν ἀρχαίων, ἐνθα καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐμνήθη, ἡ δὲ Κίρκη εἶνε τὸ ἔμβλημα τῆς ἐκκλῆσιος τῶν Ἠλυσίων, τὰ δὲ Ἠλύσια ὁ πρῶτος τόπος ἐνθεν ἐξῆλθον αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ ἡ μυθολογία. Οἱ Ἠλύσιοι δὲ, οἵτινες ἐπωνομάζονται ὑπὸ ἄλλαν ἐννοίαν Ἀτλαντες, ὑπερβόρειοι, χειμέριοι κλπ. εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες πρῶτοι ἐδίδαξαν τὸν πολιτισμὸν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ Ἑλλήνας· οἱ δὲ μυθώδεις θεοὶ εἰσὶν αἱ πολιτικαὶ ἐταιρίαι τῶν Ἠλυσίων· ὁ δὲ θόλος τοῦ οὐρανοῦ εἶνε ἡ παράστασις τῶν ἐταιριῶν τούτων καὶ τῆς φιλοσοφίας τῶν νομοθετῶν Ἀτλάντων, ὁ δὲ οὐράνιος ἀέτος εἶνε τὸ ἔμβλημα τῶν καθιδρυτῶν τοῦ ἔθνους τῶν Γάλλων, καὶ τέλος ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἡσίοδος κατάγονται ἐκ τοῦ Βελγίου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ὑπεστηρίχθη καὶ ἀπὸ τῶν ἐκκλῆσιαστικῶν Δαβίαν.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ Μέγας Ναπολέων δὲν εἶπεν ὅτι ἀδύνατον νὰ ὑπῆρξε Τρωικὸς πόλεμος; Ἐν τούτοις αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Σχλήμαν ἐφύμωσαν πάντας τούτους καὶ ἤδη ταύτας προσπαθοῦσι νὰ παραστήσωσιν ὡς ἔργα νεωτέρων τοῦ Ὀδυσσεὺς χρόνων.

Ἐφαντάσθη ποτὲ ὁ Ὅμηρος ἢ ὁ Ἡσίοδος ὅτι θὰ θεωρηθῶσι Βέλγοι, καὶ θὰ διαφιλονεικηθῶσι τόσον παραλόγως καὶ αὐτὰ τὰ ποιήματά των; ἐν τούτοις ἐπὶ πόλεις ἑλληνίδες διαφιλονεῖκου ἐπιμόνως τὴν πατρίδα τοῦ Ὀμήρου· τοῦ Ἡσίοδου ἦν βεβαία· κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα ἐπὶ τῆς θεωρουμένης ἀκμῆς τῶν φώτων, ἀνεφάνη καὶ ὀγδόη καὶ ποῦ, εἰς τὰ ὑπερβόρεια τῆς Εὐρώπης, εἰς τόπον ὅλως ἄγνωστον παρὰ τῶν ἀρχαιοτάτων· καὶ ὅμως κατὰ τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα διεφιλονεικῶσάν τινες καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Πάντα ταῦτα θὰ σχηματίσωσι κωμωδίαν γελοιωδεστάτην, διότι δεικνύουσιν ὅτι ὅσοι παραποῦ λεπτολογοῦν, αὐτῶν ἡ φαντασία παρεκτρέπεται εἰς ἀφηρημένας καὶ λεπτοτάτας ιδέας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ

Τὸ μέλι εἶνε γνωστὸν ἐκ παναρχαιοτάτης ἐποχῆς, ἐνεκα τῆς εὐαρίστου γεύσεώς του, ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει πρὸς χρῆσιν παρ' ἀπάσαις ταῖς τάξεσι καὶ φυλαῖς τῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἱατρικὴ πρὶν γίνῃ εὐχρηστον τὸ ζάχαρον, μεγάλην χρῆσιν ἐποίει αὐτοῦ πρὸς διατήρησιν εὐκοιλιότητος, πρὸς κατασκευὴν τῶν μελιπῆκτων, τοῦ ὀξυμέλιτος, καὶ ἐκλειγμάτων, τοῦ λαυδάνου τοῦ Ρουσσῶ, τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀλοιφῆς,

κεινος ιστός, ον πᾶς νεαρός νους ύφαινει μετὰ τοςαύτης ἐπιμελείας και ὃν τὸ ἐλάχιστον πρόσκρουσμα ρηγνύει και διαφθείρει.

Βίος! Πόσον είναι ὠραίος, πόσον ἰλιρὸς διὰ τὴν νεότητα, τῆς ὁποίας προσμειδιᾷ ἐν γλυκῷ μέλλον, ἀστράπτει εἰς τὸ βλέμμα ὡς λαμπρά τις ἀκτίς, είναι τις συνέντευξις, μάχη τις ἐνίοτε κλαυθμοῦ και γέλωτος, είναι πρασιά τις χαριέντων εὐδωμων ἀνθέων... ἀλλὰ και ταῦτα ὁμοίως τοῖς ὄνειροις, ὁμοίως ταῖς ἐλπίσιν, ἀποθνήσκουσι και δὲν παραμένει ἐξ αὐτῶν εἰμὴ μία ἀνάμνησις.

Ἄλλὰ φεῖ! Τὸ ρόδον θὰ πῆσῃ κατάκοπον, ἀπειρηκὸς ἐκ τῶν ἰδίων ἀκτίνων, ὅς εἶχεν ἐπιποθήσῃ.

Ὁ χρόνος και ἡ ἔνδεια ζωτικῶ χυμοῦ μαραίνουσι τὰ λείρια, κακὰ ἄγρια φυτὰ θὰ καταπνίξωσι τὸ καρυόφυλλον, ἢ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου θ' ἀποσπάσῃ τὰ πέταλα αὐτοῦ, διασκορπίζον αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Και πάντα τῶν ἐλπίδων τὰ ἄνθη, δι' ὧν στεφανοῦσαι, ὦ κόρη, πάντα θὰ πῆσωσιν. Ἐν τῷ φθινοπώρῳ τῆς σῆς ὑπάρξεως θὰ εὐρεθῆς ὡς δένδρον πτωχὸν ἐν αὐχμηρᾷ ἀρούρη: τότε αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις τῶν δοκιμασθεισῶν τέρψων θὰ σὲ λυπήσῃ ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἐγκαταλείψει, ἐν ἣ οὐδὲν ἄνθος, τοῦ τοσοῦτον ἤδη ὠραίου στεφάνου σου, διετηρήθη. Τὸ πᾶν παρήλθεν ἐν τῇ λήθῃ παρήλθεν ἡ νεότης, και ἐν τῇ καρδίᾳ τῇ κενῇ πάσης ἀληθοῦς και σταθερᾶς καλλονῆς, γεννᾶται πικρία τις ἀνιαρά.

Ἄλλ' ὠθεῖς τὸ βλέμμα σου πρὸς τὰ ἐκείσε, πρὸς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην πρασιάν, ἥτις τώρα σοὶ προσμειδιᾷ πέμπουσα σοὶ τὰ ἐαυτῆς θυμιάματα.

Δὲν παρατηρεῖς ἐν ἄνθος ἀνυψούμενον ὄχι ἐκ ζωηρῶν χρωμάτων, ἀλλ' ἰσχυρόν, ὄχι ἀσθενὲς εἰς τὸ νὰ συμπτύξῃ τὸν μίσχον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ ἀνέμου, οὔτε εἰς τὸ νὰ πῆσῃ ὑπὸ χιόνος;

Εἶναι ἡ ἀμάραντος εἰκὼν τῆς ἀρετῆς και τῆς μελέτης. Ἀνάγκη πᾶσα νὰ μοχθήσῃ τις ὅπως ἐπιχθῆ εἰς τὴν κορυφὴν, ἐνθα οὗτος αὐξάνει και διαμένει και εἰς τὰς θουελλώδεις ἡμέρας ἐνῶ τ' ἄλλα ἄνθη πίπτουσιν, αὐτὸς ζῆ εἰσέτι ἐκ σωτηρίας και εἰρήνης.

Ὅταν αἱ πικρία και αἱ συμφοραὶ καθιστῶσι θλιβεράς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ὅταν οἱ πάγοι τοῦ ἐγωῖσμου, αἱ ἀποθαρρυντικαὶ δυσχέρειαι ἀποβάλωσιν ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ, καταστάσεις ἀνιαρᾶς ἐκ τῆς μεμαραμένης καλλονῆς, ἐκ τῆς νεαρᾶς νεότητος, ἐκ τῶν τάφων, οἵτινες ἔχουσι περικλείσῃ μεταξύ τῶν ψυχρῶν αὐτῶν τοίχων, τοὺς ἀκριβεῖς ἡμῶν πόθους, τότε ἡ ἐνάρετος ἐπιστήμη θὰ ἐξυψώσῃ τὴν καρδίαν ἡμῶν, δακτυλοδεικνοῦσα ἡμῖν ἐν εὐγενὲς τέμμα.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς χαρᾶς, ἐνῶ βαίνομεν τρέμοντες εἰς ζήτησιν ἀνθέων, ὅπως συστρέψωμεν ποθεινὸν στέφανον, ἀκούομεν τὴν φωνὴν ἣτις προσκαλεῖ ἡμᾶς νὰ δρέψωμεν ἐν ἄνθος ἀμοιβὴν μὲν θεωρίας ἀλλ' ἀθάνατον διαμένον.

Ἡ Νεότης εἶναι ὁ πρόσφορος πρὸς τὴν μελέτην χρόνος· ὑψοῦ λοιπὸν τοὺς νόας, ὑψοῦ τὰς καρδίας!

(κατὰ τὸ Ἰταλικόν.)

Μελέτη 8) 20) 12) 99

Θ. Ι. Κ.

Ο ΚΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ (Μετ' ὀλίγης τῆς πομπῆς και λαμπρότητός του)

ὑπερήφανος ἐπὶ τοῦ μίσχου αὐτοῦ αὐξάνει ὁ κάλυξ τοῦ ρόδου, χαιρετᾷ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ ἐλιγμοῦ τῆς ἐρυθρᾶς στεφάνης, και ἤδη προγεύεται τὴν χαρὰν τοῦ ὑπερήφανου αὐτοῦ θριάμβου ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων.

Τὰ λείρια ἐπ' ἴσης και αὐτὰ ἐγειρονται ὑπερήφανα... εἰκόνες τῆς νεότητος ὄντα, ἐρυθροῦται τὸ καρυόφυλλον, τὸ ἔμβλημα τῶν πόθων.

Και νεότης, καλλονὴ και ἔρωσ ὠραίζουσι τὸν βίον.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ

Με τὰ δροσάλουστα πτερὰ ἀόρατο σοὺ φέρει Τὴν καλειτέρα μου εὐχὴ τὸ μυρομένο ἀγέρι Νὰ ζῆσῃς ν' ἀκτινοβολῆς σὲν τὸ μαργαριτάρι Μητρὸς νὰ γίνῃς καύχημα τῶν ἀδελφῶν καμάρι Λουλουδι ν' ἄσαι πασχαλιὰ Μαρτίου μυρομένη Τῆς ἀρετῆς κορυφώμα παρθένα ζηλεμένη ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Νεῖλου.

Μ. ΚΟΡΜΠΕΤΗΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ

Γιὰ σένα θάλασσα πλατεῖα πάπλωνης τὰ νερά σου Σ' τοὺς βράχους, σταῖς παραγιαλαῖς μετ' ἄσπρα κύματά σου Πονεῖ τοῦ ναυτῆ ἡ καρδιά ν' ἀπλώσῃ τὸ πανί του Νὰ φθάσῃ στὴν Πατρίδα του! νὰ βρῆ τὴν ἀκριβὴ του.

Ἀπλώνει τ' ἄσπρα του πανεῖα μετὰ τοὺς καιροὺς και τρέχει Πετώντας μετὰ τὰ κύματα και συλλογὴ του ἔχει Τιμῶν! Ξενιτιά! Καιρό! Ἀγάπη... και Πατρίδα. Και τοῦ φωτίζει τὴν ματιὰ κάθε καλὴ ἐλπίδα...

Τ' ἀρέσουν θάλασσας πλατεῖες, τῆς Ξενιτιᾶς τὰ μέρη Μὰ πλειότερα ὄνειρα γλυκὰ Στου στήθους του τὰ μυστικά Ἡ τοῦ νησιοῦ του λυγερὴ στοὺς λογιμοὺς του φέρει.

Ι. Γ. NANNOΣ ἐκ Σύρον.

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ (Ἄμφότεραι νέαι, ὠραῖαι ὁμήλικες)

ΠΕΡΙΕΡΤΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Νεανίς ἐγεννήθη ἔχουσα κοιλίαν πολὺ μεγάλην ἣτις ἐπληξανε μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 10 ἐτῶν. Κατὰ τὸ διά-

στημα δὲ τοῦτο ἦτο καχεκτικὴ, και τὸ ὕψος τοῦ σώματος τῆς ἰσταμάτησεν, ὥστε τὸ πλάτος αὐτοῦ και τὸ ὕψος ἦτο ἴσον, και δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ οὔτε μόνη, οὔτε βοηθουμένη ὑπὸ ἄλλου και διότι ἡ κοιλία τῆς ἐξετείετο μέχρι τῶν γονάτων.

Κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 14 ἔτων αἰφνης ἀναφαίνεται πληγὴ τις εἰς τὸν ὀμφαλόν, ἐξ ἧς ἔρρευσεν ὑπὲρ τὰς 4 ὀκάδας ὕδατώδους ὑγροῦ, μεθ' οὗ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς κοιλίας και πολλαὶ τρίχες. Μετὰ τὴν ρεύσιν τοῦ ὑγροῦ ἡ κοιλία ἠλαττώθη, ἀλλ' ἡ ὀπή τῆς πληγῆς δὲν ἐκλείσθη, και ὁ ἰατρὸς παρετήρησεν ἐντὸς τῆς κοιλίας ὅτι εὕρισκετο σῶμά τι ἔχον τρίχας και ὀδόντας.

Μετὰ πολὺν καιρὸν ἀπεφάσισεν ἡ ἐπιστήμη και ἔσχισε τὴν κοιλίαν, εὗρε δὲ ἐν ταύτῃ ἐν βρέφος, ἔχον πρόσωπον καλῶς μορφωμένον, ὀφθαλμοὺς, ἑνὸς στόμα, γλῶσσαν και τινὰς ὀδόντας. Λικιδὸν εἶχε μικροτάτον, ἡ δὲ κοιλία εἶχε καλῶς. Ὑπῆρχε δὲ ὁ ὀμφαλὸς και τὰ χαρακτηριστικὰ ἄρρανα; τέκνου ἡλικιωμένου.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Μη έμπιστευού την διατήρησιν τών ιδεών εις την μνήμην σου.

Η γάρ μνήμη είναι ως κλωδός, εκ του οποίου της θύρας αφίπτανται αι πλείοται ιδέαι ανεπιστρεπτι όλιγαι δε διατηρούνται η επανέρχονται.

Εν τη μνήμη τρέφονται αι ιδέαι εκ της επαναλήψεως: άνευ ταύτης αποκτηθεΐσαι ιδέαι θνήσκουσι και εξαφανίζονται.

Η συχνή επανάληψις αποτελεί την εξιν ήτις είναι άλλη φύσις. Διά τούτης μανθάνουσι και αυτά τα άλογα ζώα ποιειν έργα.

Όσον καιρόν του βίου σου ένθυμείσαι, κατά τόσον θεωρείς ότι ζήσας κατά τον άλλον χρόνον ζή το σωμα σου, αλλά ου ο λογικός άνθρωπος δεν ζή.

Αι ιδέαι εισίν εν τη μνήμη ύγραι ως αιθήρ και εύκολως εξατρίζονται εκ του χρόνου. Κρατούνται δε και διατηρούνται, εάν στερεοποιηθώσι, γράφε ουν τας ιδέας σου. άμα συλλαμβάνης ταύτας, και διαθήσει γεγραμμένας. Ούτως έχεις τας ιδέας εκτός σεαυτού. Ινα έχεις δε ταύτος εν τω κλωδω της μνήμης σου, διά της επαναλήψεως διαθήρει.

Όσον πλείονας ιδέας διατρέφεις εν τη μνήμη, τόσον πολυμαθέστατος εισαι.

Όστις ποθει ν' αποκτήσῃ τι, το άποκτῆ διά της έμψρόνου έπιμονής, ύπομονής και της πρόνοιαι.

Του έχρου σου μη λέγε τα σφάλματά του ουδέ τα ελαττώματα, αλλά προφυλάττου εκ τών βελών αυτού.

Του φίλου σου μη λέγε ενώπιόν σου τα προτερήματα και άρετάς του, άλλ' άπόντος αυτού λέγε ταύτα προς άλλους μετ' επαινών, χωρίς να προσδοκῃς όφελος.

Η ύψηλόφρων σφάλλει εις το σκέπτεσθαι, είναι φιλαυτος και αποβλέπει εις την απόλαυσιν τιμής και δόξης.

Απόφευγε την φιλιάν μικρονού και μη προνοούντος περι καλού. Πολλάκις τοιοῦτοι φιλοι έγέγοντο πρόξενοι βλαβών και ζημιών άκουσιως.

Μη επιζήτει ν' άκούεται συχνά το όνομά σου διότι έφελκείεις τον φθόνον και το μίσος τών γνωρίμων σου. Εργάζου εν μετριοφροσύνη και άφανεία μάλλον.

P.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΚΑΘΑΡΣΙΩΝ

Τών καθαρώων τινα μὲν ενεργούνται επί τών παχίων εντέρων, τα δε επί τών λεπτών, και άλλα επ' άμφοτέρων. Και τα μὲν εισι τονικά, μη επιφέροντα σημαντικήν χαλάρωσιν. Τα δε άτονικά παράγοντα χαλάρωσιν.

Τα επί τών παχίων εντέρων ενεργούντα εισι το βιβέντι, η άλοη και τινα άλλα.

Τα ο' επί τών λεπτών εντέρων ενεργούντα εισιν η θεϊκή

μαγνησία, η θεϊκή σόδα, η θ. πότασσα, η τρυγική σόδα (το κρεμόρι), η σκαμμωνία κλπ. Ταύτα εισι και άτονικά και ύδραγωγικά καλούνται.

Επ' άμφοτέρων ενεργούσι η σιναμική, η μάνα, το έλαιον του κίκου (βεταϊνόλαδον) κλπ.

Κατά την ιδιουσυγκρασίαν, την κρῆσιν και την εν γενει σωματικήν κατάστασιν δέον να λαμβάνη τις και το είδος του καθάρσιου.

Εχετε συμφορήσεις εκ πληθώρας καθ' ης η ζωική δύναμις εινε ισχυρά; λάβετε άτονικόν καθάρσιον.

Εχετε άτονίαν; λάβετε τονικόν καθάρσιον.

Εχετε πλησμονήν ύγρων; ως εστιν η λεμφική κρῆσις, λάβετε ύδραγωγικόν καθάρσιον.

Εχετε δυσκοιλιότητα, καθ' ην πλεονάζουσι τα κόπρανα εν τοις παχείσι εντέροις; λάβετε καθάρσιον ενεργούν επί τούτων.

Θέλετε να καθαρίσητε και τα λεπτά και τα παχία έντερα; λάβετε τα επ' άμφοτέροις ενεργούντα.

Η ένωσις καθαρτικών ενεργούντων τα μὲν επί τών λεπτών, τα δε επί τών παχίων εντέρων, αποτελεί το ασφαλέςτερον και έπωφελέστερον καθάρσιον τοιούτο εστι το κοινώς καλούμενον άκουα λαζατίδα, το όποιον αποτελείται εκ σιναμικής, μάνας, σόδας και βιβέντιου.

Εχετε πλεονάζουσαν εν τω αίματι την ινικήν, ως συμβαίνει εις την πνευμονίαν, την πλευριτίδα, την αρθριτίδα κλπ. λάβετε τα διαλύοντα της εν τω αίματι πλεονάζουσης ινικής φάρμακα, ως εστιν η ένστιμμιος τρυξ, υπό δόσιν μειζονα, το σαλικυλλάτον σόδας κλπ.

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ

— Ημουν κοντά σου και η πατρίδα μ' έπήρε στρατιώτη, δικό της φρουρό και ου μητέρα, κρυφή μου έλπίδα, τα μάτια σου βρέχεις με δάκρυ πικρό.

Δάση, λαγκάδια, βουνά χιονισμένα δε σκιάζομαι μάνα φρουρός να διαβώ μα έλ' άπαρνιοῦμαι τον όρκον για σένα και φεύγω σα κλέφτης, λειποτακτώ.

— Τι λόγια π' άκούω! να μη σε χαρώ! αν γίνης προδότης στα ξένα να ζήσης. Το γυμό μου, Χριστέ μου! μη μου στερήσης. Αχ! λύπη τέτοια δεν θέλω να δω.

Ατιμος θῆναι! γλυκειά μου Παρθένα το πόδι του βάστα μη το σκιρτήση γι' αυτή τη πατρίδα κι' όχι για μένα τ' άγόρι που φεύγει, έχω γεννησει.

[Εκ του Ιταλικού] Σύρος 1898

M. ΒΙΤΑΛΗΣ

ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Όσες φορές τα μάτια μου ρώτησαν τα δικά σου: —γιατί δεν βγάζουν δάκρυα στα τόσα βάσανά σου; τόσες φορές κατάστειγα μου είπανε αλήθειά: —τα ποιά μεγάλα δάκρυα τα χύνουνε τα στήθεια.

Κι' όσες φορές τα στήθεια σου έξύπνησε ο παλμός μου κι' έζήτησε άνακούφιση απ' τη καρδιά σου φως μου τόσες φορές εκτύπησε και μουπε μυστικά:

—καρδιά που στάζει δάκρυο, θάπη πως Άγαπή!

Σύρος 1899.

M ΒΙΤΑΛΗΣ

LA REVUE PARISIENNE MODERNE MENSUELLE

Νέον γαλλικόν φιλολογικόν περιοδικόν εκδιδόμενον εν Παρισίοις υπό του Έλληνος ιατροῦ κ. Π. Ν. Διβάρη τη συνεργασίᾳ τών καλλιτέρων λογογράφων τών Παρισίων Συνδρομή έξωτερικῦ φρ. 25 Συνδρομηται έγγράφονται παρ' ημίν η και κατ' ελευθεϊαν.

68, Rue de Rennes Paris.

LA GALIENNE REVUE MEDICALE MENSUELLE

Ιατρική μηνιαία επιθεώρησις επίσης εκδιδόμενη υπό του κ. Π. Ν. Διβάρη ιατροῦ, εν Παρισίοις και τη συνεργασίᾳ τών σπουδαιοτέρων καθηγητῶν γάλλων.

Συνδρομή έξωτερικῦ φρ. 25

Συνδρομή άμφοτέρων φρ. 35

ΗΧΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Νέον δεκαπενθήμερον εικονογραφημένον περιοδικόν.

Περιέχει άριστας καλλιτεχνικάς εικόνας του τελευταίου συρμού, σχέδια, επιφυλλίδα, ώφελίμους γνώσεις, λαχείον κτλ.

Εκδίδεται εν Αθήναις Όδός Βουλής αριθ. 20.

Μοναδικόν δια πᾶσαν γυναίκα.

Συνδρομή ετησία έσωτερ. φρ. 12

» » έξωτερ. φρ. 12

Συνδρομηται έγγράφονται και δια του γραφείου της «Φύσεως».

ΜΕΓΑ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ

Όδός Σταδίου άπέναντι θεάτρου Βαριετι.

Υπάρχουσιν τα καλύτερα και παχύτερα γάλακτα, νωπότατα βούτυρα πρόβειον και άγελάδος, ριζόγαλα γλυκύτατα, καϊμάκι περιφθμον. Προς τούτοις κατασκευάζονται λουκουμάδες άνεβατοί γευστικώτατοι και μυρωδάτοι, καταψι γεμιστόν με καρύδι και άρωμα, πουγάτσα δε πρώτης ποιότητος του γάλακτος, άνεπίδεκτος συναγωνισμού. Οι έχοντες όρεξιν δε προσέλθωσιν, ιδίως όταν κάμνει ψύχος.

Δέχεται και παραγγελίας

ΤΟ 1900

Εχετε υίους, αδελφούς, συγγενείς και φίλους οι όποιοι ποδηλατούν και θέλετε να τοις κάμητε μποναμά; Λάβετε την καλοσύνην να μεταβήτε εις την ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ τών κ. κ. Χ. ΓΡΙΜΠΙΛΑ και Γ. ΜΙΣΘΟΥ, όδός Ακαδημίας και Σίνα έναντι Αστουκλικής.

Εκεί θα εύρητε πράγματα ώραιότατα τα πεφημισμένα ποδήλατα Ντεφέντερ (Defender) τα όποια τρέχουν μόνα τους, φανούς, κουδούνια, σάλπιγγες, φανέλλες ποδηλατικιές. — SEN-SEN (σεν-σεν μύρα άγγλική Tennents, άρώματα κλπ. κλπ.) με τιμάς άνεπίδεκτους συναγωνισμού και επί τη εύκαιρία μάλιστα τών εορτῶν έκπτως 30 0/0.

Εκεί και την γνωστήν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ την όλως κατά άμερικανικόν ούστημα λειτουργούσαν.

Επισκεφθήτε και θα πεισθήτε.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

1900

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΙΒ΄ — ΕΤΟΣ ΙΒ΄

Ο έφετεινός τόμος του λαμπρού και πανελληνίου φήμης

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

είνε εξόχως έπιτυχής, ο τελειότερος και πλουσιώτερος της όλης σειράς. Φαντασθήτε πλέον τι πλούτος, τι ποικιλία, τι εύφύα και χάρις και αίσθημα περιχλειεται εις τον τόμον του 1900, άφου οι προηγούμενοι κρίνονται ως άμνηστοι και άπαράμιλλοι, θαυμάσιοι εις το είδος των. Είς το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900 εξεικονίζονται και πάλιν εν σμικρῷ η σύγχρονος εν Έλλάδι λογοτεχνία.

Αποτελείται από 450 πικνάς, κομψάς και χαριτωμένας σελίδας Κοσμεϊται δι' 60 πράγματι καλλιτεχνικῶν εικόνων και γελοιογραφιών εύφυστάτων. Περιέχει δε υπέρ τα 130 θέματα και διατριβάποικιλής φύσεως: —δηγήματα, ποιήσεις, ηθογραφίας, κοινωνικάς μελέτας, ιστορικάς πραγματείας, κωμωδίας, μονολόγους, λογογραφίας, όδοιπορικάς έντυπώσεις, σκαλαθύρματα, επιγράμματα, ανέκδοτα, σατυρικά παίγνια, γνώμας, σκέψεις, συμβουλάς, βιογραφήματα, και εν γενει δετι εύφύες και χαρίεν, δυνάμενον να διεγείρη το ένδιαφέρον, την σκέψιν, την φαντασίαν, το αίσθημα.

Συnergάται εισι και έφέτος περι τοδς 50—όλη δηλαδή η φάλαγγ των εν Έλλάδι κορυφαίων ποιητῶν και πεζογράφων. Διά την άπόκτησιν του θαυμασίου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

χάρην τών άπανταχού φίλων και άνταποκριτῶν της «Φύσεως» άναδεχόμεθα την άποστολήν αυτού εις πάντας εμπόζοντα ημίν το ίσότημον

φρ. χρ. 5 δια το έξωτερικόν

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

(Conserves alimentaires)

ΕΥΣΤ. Κ. ΡΟΥΚΛΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΓΑΛΛΙΩΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1882

καὶ τιμηθὲν διὰ πέντε βραβείων ἀξίας καὶ διπλωμάτων τιμῆς κτλ.

ἦτοι : διὰ Διπλώματος Τιμῆς τοῦ 1896 (Bordeaux), Διπλώματος Τιμῆς τοῦ 1897 (Arcachons) Διπλώματος Τιμῆς τοῦ 1897 (Bordeaux), Μεγάλου Βραβείου Τιμῆς τοῦ 1898 τῶν Παρισίων καὶ Διπλώματος ἐκτὸς συναγωνισμοῦ τοῦ 1898 Παρισίων.

Τὸ πεφημισμένον τοῦτο κατάστημα μοναδικὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὸ εἶδος τοῦ διὰ τὴν ἑκτακτὸν ἐπιτυχίαν τῶν παρασκευαζομένων προϊόντων του, παράγει κατ' ἔτος μέγαν ἀριθμὸν ἐδωδύμων ἐκ παντοίων λαχανικῶν καὶ καρπῶν, οἶον, ντομάτας, κολοκυθάκια, πιτζέλια, φασολάκια, μῆλα, ροδάκινα, λεμονάκια κτλ. τὰ ὁποῖα διατηροῦνται νωπότατα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα καὶ ἐβραβεύθησαν ἐκ τῶν πρώτων εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκάς Ἐκθέσεις διὰ τὴν ἀκραν ἐπιτυχίαν των. Τὸ κατάστημα καταναλίσκει καθ' ἕκαστον ἔτος καθ' ἅπασάν τὴν Ρουμανίαν μέγαν ἀριθμὸν κυτίων νωπῶν τοιούτων ἐδωδύμων καὶ δὲν προφθάνει τὰς παραγγελίας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ δ' ἐπιτυχία καὶ διατήρησις ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἐν καλῇ καὶ φυσικῇ καταστάσει τῶν παρασκευαζομένων ποικίλων εἰδῶν του, μοναδικῆς προελεύσεως τοῦ τόπου, ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν οὐχὶ μόνον τῶν ἐντοπίων καταναλωτῶν του, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης ἀκόμη, οἵτινες πάντες ἐθαύμασαν καὶ ἐπίνεσαν τὴν τάξιν, ἐπιτηδειότητα, καθαριότητα καὶ ἀκριβῆ διατήρησιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν καταλλήλοις κυτίοις, πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκεκλεισμένων φυτικῶν ἐδωδύμων καὶ καρπῶν.

Ὁ κ. Εὐστ. Ρουκλιώτης κατῳρθωσεν οὕτω νὰ παρέχῃ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ὅ,τι τὸ θέρος φιλοδωρεῖ καὶ νὰ διατηρῇ ἐν νωποτάτῃ καταστάσει ὅ,τι ὁ χειμῶν καταστρέφει.

Ζεὺς ἐν τῇ φύσει.

